

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Πέμπτης.

Ὁ ὄρθρος τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου.

Ἱερεὺς: **Εὐ**λογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μην.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μην. **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'.(19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Ἀὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ’ αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἰερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δίς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Εγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Εγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἄνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούση Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Εν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Αλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῖ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τὶ Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' (102)

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δίς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρίς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,.....

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΕΥΗΣ.

τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ Μεγάλης Παράσκυης.

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Χορός: **Ο**ὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ο**τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος πλδ — Γα

Ὁ χορός: **Ο** **Α** μ η η η ν **Α**

Στίχ. α'. **Ε**κ νυκτος ορ θρι ζει το πνευ μα

μου προς σε ο Θε ος **Α** δι ο τι φως **Α** τα προ

σταγμα τα α σου ε πι ι τη η ης γης **Α**

Α α α λ η η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α **Α** Α α α α α λ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α **Α**

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Α α ααλλη η η λουουουου ι ι ι

ι α

Στίχ. β'. Δι και ο συ νην μα θε τε

οι ε νοι κου ουν τες ε πι ι τη η ης

γης

Δ α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ

λη η η η η λου ου ι ι ι α

Α α ααλλη η η λουουουου ι ι ι

ι α

Στίχ. γ'. Ζη λος λη ψε ται λα ον α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

παῖ δὲυ τὸν **α** και νυν πυρ **α** τοὺς υ πε ναν τι

οὺς ε δε ται **α**

α ἄ α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α **α** Α α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α **α**

Α α α α λη η η λου ου ου ου ι ι ι

ι α **α**

Στίχ. δ'. **α** Προ σθε ς αυ τοι ς κα κα Κυ ρι

ε **α** προ σθε ς αυ τοι ς κα κα **α** τοι ς εν δο

ο ζοι ς της γης **α**

α ἄ α α αλ λη η η η η λου ου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
 λη η η η η λου ου ου ι ι ι α
 Α α α α λη η η λου ου ου ου ι ι ι
 ι α

Ἦχος λδ Νη Ο τε οι ε εν δο ζοι Μα
 θη ται εν τω Νι πτηρι του Δειπνου ε φω
 ω τι ζοον το το τε Ι ου δας ο δυσσεβης
 φιλαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το
 και α νο μοις κρι ταις Σε τον δι και ον
 Κρι την πα ρα α δι δω ω σι Βλε πε χρη μα
 των ε ρα στα τον δι α ταυ τα αγ χο νη

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^M ^Γ ^M ^Π

^N ^Δ ^N ^Γ ^M ^Δ

^Δ ^N ^Γ ^Δ

^M ^Γ ^Δ ^Γ

^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ

^Γ ^Δ ^Γ

^Γ ^Δ ^Π ^Γ ^M ^N ^Γ ^Δ ^Γ

^Γ ^Δ ^M ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ

^Γ ^Δ ^Π ^M ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ

^Π ^M ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ

^M ^N ^Γ ^Δ ^Γ ^Π ^M ^Π ^M ^Π ^M

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

δι δωω σι ^Γ **Β**λεπε ^Π χρη ^Μ ματων ε ^Ν ρα στα ^Δ **9**

τον ^Γ δι ^Μ α ^Ν ταυ ^Γ τα ^Μ αγ ^Ν χον ^Γ η ^Ν χρη ^Γ η ^Ν σα ^Γ με ^Ν ε ^Ν νον

Δ ^Γ φε ^Π ευ ^Μ γε ^Ν α ^Μ κο ^Ν ρε ^Ν στον ^Δ ψυ ^Ν χην ^Δ **9** την ^Ν δι ^Ν δα

σκα ^Μ λω ^Ν τοι ^Ν αυ ^Ν τα ^Μ το ^Ν ολ ^Ν μη ^Ν σα ^Ν α ^Ν σαν **Δ** ο ^Ν πε

ρι ^Μ παν ^Δ τας ^Δ α ^Ν γα ^Ν θος ^Δ **9** Κυ ^Ν ρι ^Ν ε ^Ν ε ^Ν δο ^Ν ζα ^Ν α

σοι ^Γ **Δ**

^Χ **Δ** και ^Ν νυν ^Ν και ^Ν α ^Ν ει ^Ν και ^Ν εις ^Ν τους ^Ν αι ^Ν ω

νας ^Ν των ^Ν αι ^Ν ω ^Ν νων ^Ν α ^Ν μην **Δ**

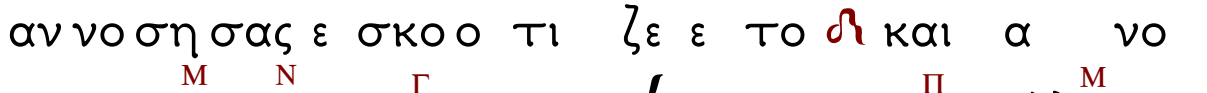
Δ ^Μ Ο ^Γ τε ^Μ οι ^Ν ε ^Ν εν ^Ν δο ^Ν ζοι ^Ν Μα ^Ν θη ^Ν ται ^Δ **9** εν ^Ν τω

Νι ^Γ πτη ^Δ ρι ^Μ του ^Ν Δει ^Ν πνου ^Ν ε ^Ν φω ^Ν ω ^Ν τι ^Ν ζο ^Ν ον ^Ν το

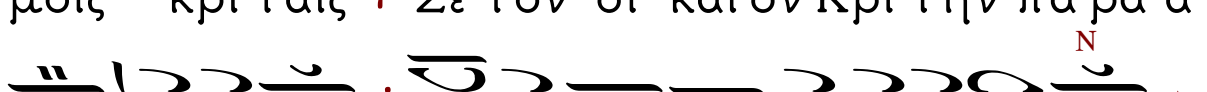
Δ ^Γ το ^Δ τε ^Μ Ι ^Ν ου ^Ν δας ^Ν ο ^Ν δυσ ^Ν σε ^Ν βης ^Δ **9** φι ^Ν λαρ ^Ν γυ ^Ν ρι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

 αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το **Δ** και α νο

 μοις κρι ταις **Δ** Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α

 δι δω ω σι **Δ** Βλε πε χρη μα των ε ρα στα **Δ**

 τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον

Δ φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην **Δ** την Δι δα

 σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν **Δ** ο πε

 ρι παν τας α γα θος **Δ** Κυ ρι ε δο ζα

 σοι οι οι οι **Δ**

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β’ Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Α΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ Μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ

Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκετε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετέ αὐτόν, καὶ ἑώρακατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακῶς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ

ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κάκεινος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου,

καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμπει ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἐστι. Καὶ νῦν εἴρηκα

Ὑμῖν, πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· Ἄλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολύν

φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ Μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μέيνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσετε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἠκουσα παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη· ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΗΣ.

ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· «ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων

Ὑμᾶς, δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· περί δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ

ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐμὰ ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἔστι τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με; καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; καὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα; Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ, Μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται

ὕμῶν ἢ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὕμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὕμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὕμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελωῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε

ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν, ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν

ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμί ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπὲρ

αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ᾧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σύ Πάτερ, ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ᾧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ᾧσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ, οὐς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ οἱ κεινοὶ ᾧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾧ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ᾧ κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α' ᾠχος πλ. δ'

^Γ ^Μ ^Ν
^γ Ἄρχοντες λαων συνηχθησαν κατα
του Κυριου ^β και κατα του Χριστου ου
^Γ ^γ
αα αυτου ^δ
^Μ ^Ν
^γ Ἰσχυρον παρονομον καταθεντο κατα
^Π
εμου ^Δ Κυριε Κυριιε ^Δ ἡμενηε κατα
^Ν ^Γ ^γ
λιπη η ης με ^δ
^Ν
^γ ⁺ ^β ^Μ ^Δ ^Γ
^Β ^Μ ^Δ ^Γ
Χριστω παραστη ηησωωωμεν
^Ν ^β
^Δ και ως φιλοι αυτου ^λ τας ψυχας ημων θυ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

σω με ε ε εν δι α αυ τον και μη ταις
με ρι ι μναι αις του βι ι ι ου συμ πνι γω
ω ω με εν ως ο Ι ου ου ου δας αλλ
εν τοις τα μει οις η μων κρα α ζω ω ω
μεν Πα τερ η μων ο εν τοις ου ρα νοις
α πο του πο νη ρου ου ρυ υ σαι αι η
η μας
δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Παρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με και

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Παρ θε νος ε μεινας Μητερ α νυμφευ τε

Θε ο το ο κε Μα ρι α Χρι στον τον

Θε ον ημων ι κε τευ ε σω θη ναι η μας

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος πλ. β'

Ε δρα με λε γων ο ο ο Ι ι ου δας

τοις πα ρα α νο ο μοις Γραμ μα τε ε ε ευ σι

τι μοι θε ε λε ε ε τε ε δου ναι κα γω ω υ

υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω α αυ τον

εν με σω δε των συ υ υ μ φω νου ουν των αυ

τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ φω νου ου με

ε ε ε νος καρ δι ο γνω στα φεισαι των

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Μ ^Π
ψυχω ω ων η η η η μων ^π

^π ^Π
Εν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω

ω μεν ^Δ ω σπερ Μα ρι ι ι α α ε πι

του Δει ει ει πνου ^π και μη η κτη η σω ω

με θα φι λαρ γυ ρι ι ανωσ ο ο ο Ι ι ου

δας ^Δ ι να παν το τε με τα Χρι στου του Θε

ου ου εσω ω ω με ε ε ε θα ^π

^Μ ^Π
^χ ^Δ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων α μην ⁶

^Β ⁶
⁶ Ο ν ε τε κες Πα ρ θε νε α νε ε ρμ η νευ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

τως δι α παν το ο ος ως φι λαν θρω πον
 μη δι α λι πης δυ υ σω που σα ι να κιν δυ
 νων σω ω ση τους εις σε ε κα τα φευ γο ον
 τα ας

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος β'
 Δι α Λα ζα ρου την ε
 γερ σι ι ιν Κυ ρι ι ε το Ω σαν να σοι ε
 κραυ γα α ζον παι δες των Ε βραι αι αι ων Φι
 λα α αν θρω ω ω πε ο δε πα ρα νο
 μο ο ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συ
 νι ε ε ε ε ναι

Εν τω Δει πνω σου Χρι στε ο Θε ος

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

τοις Μαθηταις σου προελεγεεις εξ
 υμων ωων παραδωωσειειει
 μεοδε παρανομοος Ιιουδας
 ουκ ηβουουλη ηθησυνι εεεε
 ναι
 Ιωαννηερωτησαντι Κυρι
 εο παραδιδουους σε τι ις εε
 εεστι του τον δια του αααρ
 του υπεεεδειειειει ζας ο δε πα
 ρα νομοος Ιιουδας ουκ ηβουουλη η
 θησυνι εεεε ναι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Δ
 Εἰς τρι ακον τα αρ γυ ρι α Κυ υ
 ρι ε και εις φι λη μα δο λι ι ον ε ζη
 τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο κτει ει ναι αι
 αι αι σε ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου
 δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε
 ναι

^M ^B ^M
 Εν τω Νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος
 τοις Μα θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι
 ει ει τε ε ω σπε ρ ι ι ι δε ε ε ε τε
 ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ
 η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε ναι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἄ
Ἄ ρη γο ρει τε και προ σευ χε ε σθε ι να μη
M Δ
η πει ει ει ρα σθη η τε τοις Μα θη ταις σου
M B
ο Θε ο ο ο ος η μω ων ε ε ε λε ε
Γ
ε ε γες ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου
Δ ρ
δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε
ναι
Π
χ̄
π̄ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
π̄
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Π
π̄ Δι α σω σον α πο κιν δυ νων τους
π̄
δου ου λους σου Θε ο το κε ο τι παν τες με

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

τα Θεον εις σε εκαταφευγο μεν ως αρ
ρηκτον τει ειχος και προστασιαν

Κάθισμα Ἦχος Γα

εν τω Δειει πνω τους Μαθητασ δι
α τρεφων και την σκηψιν της προδοσι
ασ γινωωσκων εν αυτω τον Ιουδαν δι
η λεγζασ α δι ορθω τον μεν του τον επι
σταμενος γγνωριισαι δε πασι βουλομε
νος οτι θελων παρεδοθης ινα
κοσμον αρπασης του αλλοτριου Μακρο
θυμεδοξασοιοιοιοι

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ Εὐαγγέλιον Β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δούλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πῖω αὐτό; Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος,

καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ Μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστός τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηήθη τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστός τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος, ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπέκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν Συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾶς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς, ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· οὕτως ἀποκρίνη τῷ Ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ὑπηρέται· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρονήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρονήσατο ὁ Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Δ' Ἦχος πλ. α'

$\overset{\Gamma}{\chi}$ $\overset{\Pi}{\pi}$ $\overset{\Theta}{\theta}$
Ϟη με ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ
πα νει τον Δι δασκα α λον $\overset{\chi}{\rho}$ και πα ρα λαμ βα α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

νει το ον δι ι α α α βο ο ο ο λον ^π ₉ τυ φ λου ^κ

ται τω πα ^π θει της φι λαρ γυ υ ρι ι ι ας ^κ ₉ εκ

πι πτει του φω το ο ος ο ο ε σκο ο τι

σμε ε ε ε νος ^π ₉ πως γαρ η δυ υ να το ο βλε ^π

ε ε πειν ^κ ₉ ο τον Φω στη ρα πω ω λη η η σασ τρι ^π

α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι ων ^π ₉

α λλ η μιν α α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ ^κ

του κο ο ο σμου ^κ ₉ προς ο ον βο η η ^π

σω ω ω μεν ^κ ₉ ο πα θων και συμ πα θων αν ^π

θρω ω ποις δο ο ζα σοι ^Δ

^π ₉ ^π **Σ**η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ει ται θε ο σε βει ει αν ^χ και αλ λοτρι ου ται +

του ου χα α ρι ι ι σμα α α τος ^π υ παρ
_{M K}

χωων μα α θη η τη η η ης γι ι ι νε ται
_{Δ Π}

προ δο ο ο ο της ^χ εν η θει φι λι κω ω ω δο

ο λον υ υ πο κρυ υ υ υ πτει ^π και προ
_{K M K}

τι μα ται α φρο νω σ της του Δε σπο ο του +

α α γα α α πης ^χ τρι α κον τα αρ γυ ρι
_{Δ Π}

ι α ^Δ ο δη γος γε νο με νος συ νε ε δρι ι

ου πα α ρα νο ο ο ο μου ^π η μεις δε ε +
_Π

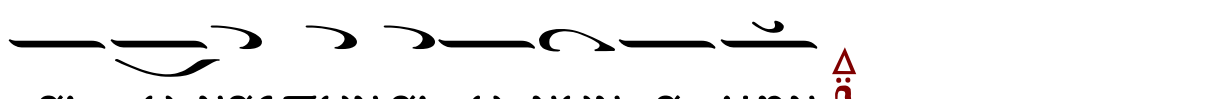
χον τες σω τη ρι α αν το ον Χρι στον ^χ αυ
_{Δ M}

τον δο ζα α σω μεν ^Δ Μὲ τὸν Δι ὡς Πα ^φ
_Δ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

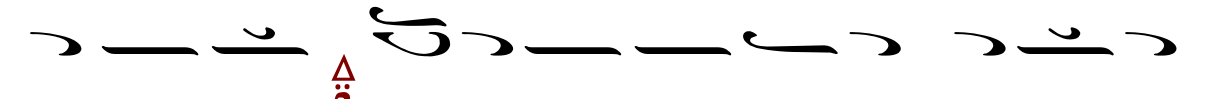
 ω Πνευ μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω νων α μην **Δ**

Δ Δε δο ζα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη

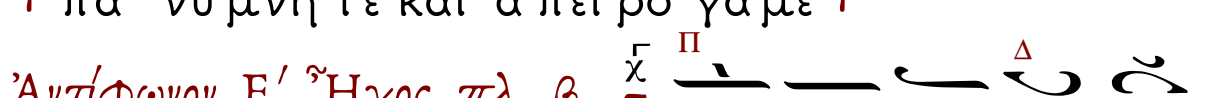
 παν τα χου **Δ** ο τι ε κυ η σας σα ρ κι τον

 των ο λων Ποιητην **π** Θε ο το κε Μα ρι α

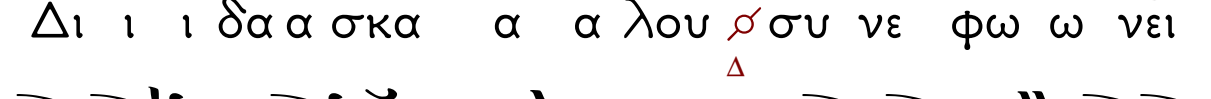
π πα νυ μνη τε και α πει ρο γα με **π**

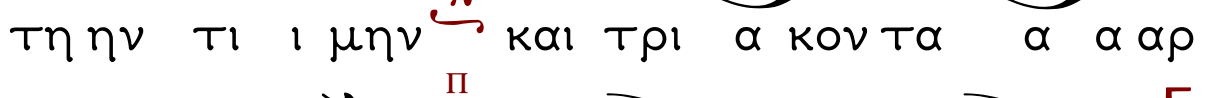
 Ἀντίφωνον Ε' Ἦχος πλ. β **π** **Δ**

O μα θη της του

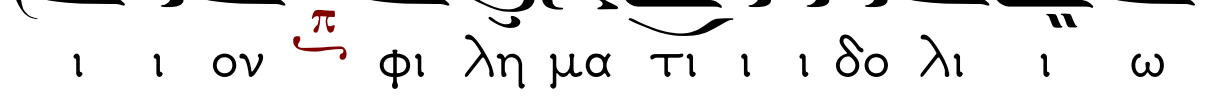
 Δι ι ι δα α σκα α α λου **Δ** συ νε φω ω νει

 τη ην τι ι μην **π** και τρι α κον τα α α ρ

 γυ υ ρι ο ις **Δ** πε πρα κε ε τον Κυ υ ρι ι

 ι ι ο ν **π** φι λη μα τι ι ι δο λι ι ω

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Δ ^σ ^Π
 πα ρα δου ους α αυ τον τοις α νο ο μοι ο ις
^Μ ^Π
 εις θα α α να α α α τον
^Π ^Δ ^σ
 η με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου ου
^Π
 ρα νου ου και αι αι αι γης ^Δ ^σ τοις ε αυ του ου
^Μ
 ου Μα α θη η ταις η γ γι κε ε εν η η ω
^Π
 ρα και ε φ θα σεν Ι ου ου δα ας ο ο πα
 ρα δι δου ου ου ους με μη τις με αρ νη
^Δ ^σ ^Π ^Δ
 ση ται β λε πων με ε εν τω Σταυ ρω εν με
^Π ^σ
 σω δυ υ υ ο ο λη η στων πα σχω ω γαρ
^Δ ^σ ^Μ
 ως α αν θρω πος και σω ζω ω ως φι λα
^Π ^σ ^Μ
 αν θρω ω ω ω πος ^Δ τοις εις ε με ε ε πι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

 Π
 στε ε ευ ο ο ο οντας

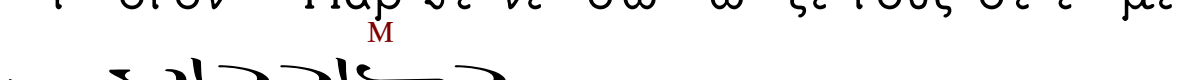
 Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

 ω Πνευμα τι και νυν και α ει και εις

 τους αι ω νας των αι ω νων α μην

 Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα

 βου σα και τε κου σα τον Κτι ι ι στην τον

 ι δι ον Παρ θε νε σω ω ζε τους σε ε με

 γα λυ νοον τας

Ἀντίφωνον στ' Ἦχος Γα

 Ημερον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας

 πα ρα δου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι

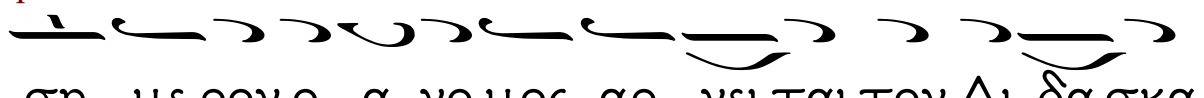
ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

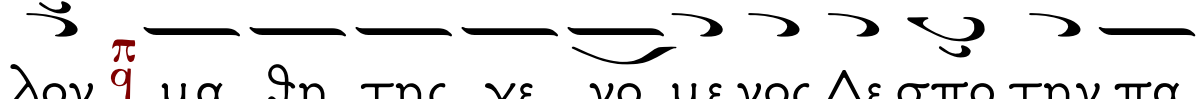
 ω νων Σω τη η ρα του κο ο σμου τον εκ πεν

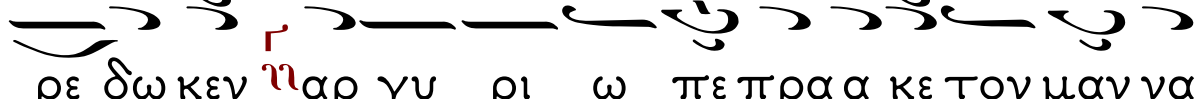
 τε α αρ των χορ τα σαν τα τα πλη η θη

 ση με ρον ο α νομος αρ νει ται τον Δι δα σκα

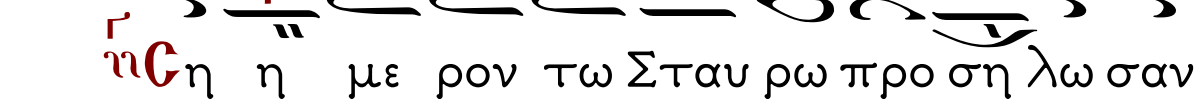
 λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα

 ρε δω κεν αργυ ρι ω πεπρα α κε τον μαν να

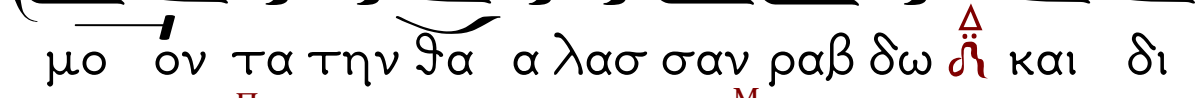
 χορ τα σαν τα τον α αν θρω πον

 α η η με ρον τω Σταυ ρω προ ση λω σαν

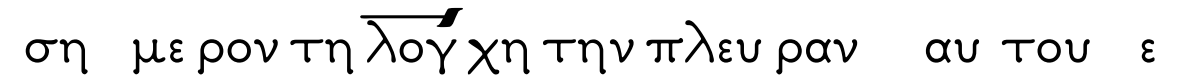
 Α Ι ου δαι οι τον Κυ ριον τον δι α τε

 μο ον τα την θα α λασ σαν ραβ δω και δι

 α γα γο ον τα αυ του ους εν ε ρη η μω

 ση με ρον τη λο γχη την πλευ ραν αυ του ε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

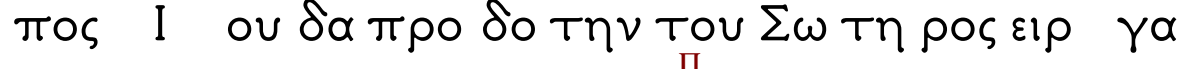
κεν τησαν ^Γ _M του πληγαις μα στιζαντος ^Δ u περ
αυτων _M την Αιγυπτον ^π _Γ και χολην ε ποτι
ισαν τον ^Δ _M να τροφην αυτοις ομβρηησαν
τα ^Γ _M ^Γ _M Κυριε επι το Παθος το εκου
σιον ^σ _M παρα γε νομενος ε βοοαστοις <sup>N Μα
θηται αις σου ^Γ _M καν μιαν ωραν ουκ ισχυσα
τε ^Γ _M α γρυπνησαι μετ ε μου ^Δ _Δ πως επηγ
γειλασθε α πο θνησκειν ^Γ _M δι ε με ^Γ _M καν τον
Ιουδαν ^Δ _M θε α σασθε πως ου κα θε ευδει ^Δ _Δ αλ
λα σπουδαζει προδου ναι μετοις παρα</sup>

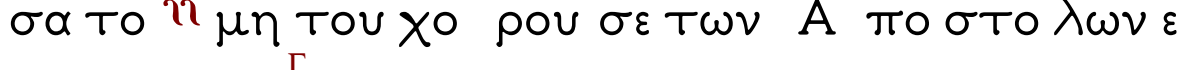
ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

νο ο μοις ^Γε γει ^Πρε σθε ⁺προ σευ ^Μζα σθε ε
 μη τις με αρ νη ση ται ^Δβλε πων με εν τω
 Σταυρω ^ΔΜακρο θυ με δο ο ζα α σοι ^Γ
^Γδο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^Γκαι νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^Γ
^Γκαι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη
 τον εν ου ρα νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου ^Γ
^Δκαι ρε Πα ρ θε νε των Προ φη των το κη ρυ γ μα ^Π
 δι ης η μι ν ε λα μ ψ εν ο Εμ μα νου η λ ^Δ
 (ὁ ἀ' χορός) και ρε Μη τηρ Χρι στο υ του Θε ου ^Γ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

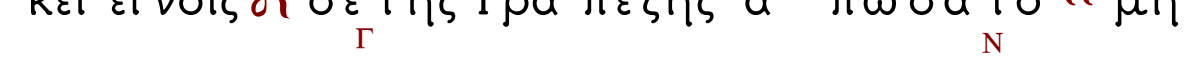
Ὁ β' χορός. Κάθισμα. Ἦχος βαρὺς. ^M ^u Πιοις σε τρο ο

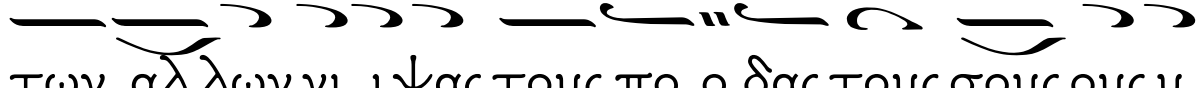
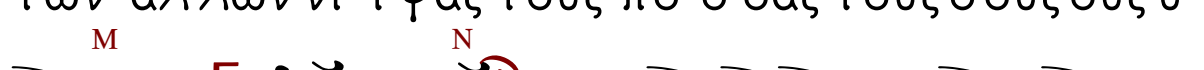
 ^Γ ^Π πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη ρος ειρ γα

 ^Γ σα το ^u μη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε

 ^Γ ^π ^q χω ρισε ^π μη η του χα ρισματος των ι α

 ^N ^Γ ^M μα των ε στε ρη σε ^u μη συν δει πνη η σας ε

 ^Δ ^Γ ^Δ κει ει νοις ^Δ σε της Τρα πε ζης α πω σα το ^u μη

 ^M ^N των α λλων νι ι ψας τους πο ο δας τους σου σου ⁺

 ^M ^N πε ρει ει δεν ^u ω πο σων α γα θων α μνη

 ^M ^Γ ^N μων ε γε ε νου ^u και σου μεν η α

 ^Δ ^Δ χα ριστος ^Δ στη λι τε ευ ε ται γνωμη ^Δ αυ

 του δε η α νει κα στος μα κρο θυ μι α κη

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ρυττεται ^Δ και τομεγα ε λε ο ο ο ος ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ ^Ν

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Γ'. Κεφ. 26: 57-75

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως

θανατώσωσι αὐτόν· καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν
ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον.
Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,
εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
αὐτόν. Καὶ ἀναστάς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ·
Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου
καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω
σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ
σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι
ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς
διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· ὅτι
ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;
ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί
ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· ἔνοχος
θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν,
λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστίν ὁ
παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ
αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες, οἱ ἐστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήθη με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

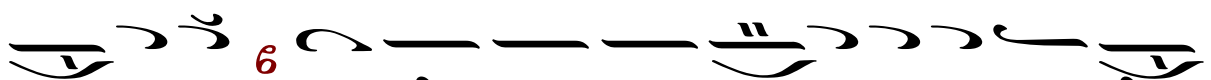
Ἀντίφωνον Ζ' Ἦχος πλ. δ'

ἄ
οἰς συλ λα βουσι σε παραα νο ομοις
α νε χο με νος ου τως ε βο ας Κυ υ ρι ι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

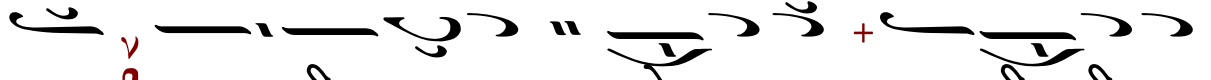
 1 1 ε ρ ει και ε πα τα ζα τε τον ποι οι

 με ε να λ και δι ε σκορ πι σα α τε τα δω

 δε κα προ βα α τα α τους Μα θη τα α ας

 μου ρ η δυ να μη ην πλει ει ους η δω δε κα

 λε γε ε ω ω νας λ πα ρα α στη η ησαι Α γ

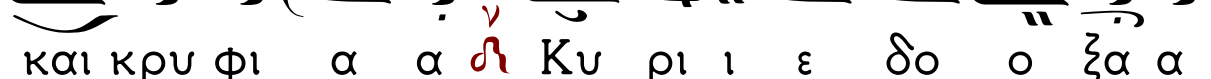
 γε ε ε ε λων ρ αλ λα μα α κρο θυ μω λ ι

 ι να πλη ρω ω θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α

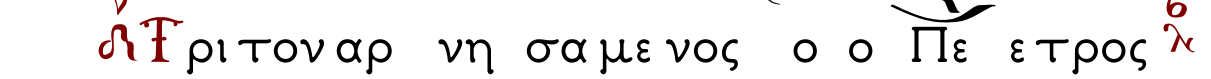
 α των Προ φη τω ω ω ν μου ρ α δη η λα α

 και κρυ φι α α ρ Κυ ρι ι ε δο ο ζα α

 α α σοι ρ

 ρ Τρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε τρος λ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ευ θε ως το ρηη θε εν αυ τω ω συ νηη

η η κεν αλ λαπροση γα γε σοι δακρυ

α με ε ε ε τα α νοι οι οι ας ο θε

ος ι λα σθηη τι ι μοι και σω ω σο ο

ον με

δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων α μην

ως πυ υ λην σω τη ριον και Πα ρα

δει στον τερ πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου

νε φε ε λην υ πα ρχου σαν την α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

 ι αν Παρ θε νον ^{M Δ} **Δ** υ μνη η η η σω μεν α παν
^N
 τες λε γον τες το χαι ρε αυ τη ^γ **Δ**

Ἀντίφωνον Η΄.

Ἦχος ^ϑ **Δ**ι

^{Γ Δ}
Γι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε
 πα ρα του Σω τη ρος η η μων ^Δ ου νο μον
 ε ξε θε ε το ^Δ και των Προ φη τω ω ν τα
^{M B} ^{M Δ}
 δι δα α αγ μα α α τα ⁶ πω ρουν ε λο
^{M B} ^M
 γι σα α σθε Πι λα τω πα α ρα δου ου ναι ^Δ
^Δ
 τον εκ Θε ου Θε ον Λο γον και Λυ τρω τη ν των
^M ^Δ
 ψυ χω ω ω ν η η η η μων ^Δ

^Δ
Γταυ ρω θη η τω ε ε κρα α α α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ζον ^Δ _M οι των σων χαρισματων α ^Δ ει ει ε ε ^B
 εν τρυ φω _M ων ^Δ τες και κακουρ γον αντ ^B ευ ε
 ερ γε ετου η τουν το λα βειν οι των δι και αι
 αι ων φο ο νε ευ ται αι ^Δ ₆ ε _M σι ω πας δε Χρι
 στε ^Δ _M φε ρων αυ _M τω ων την προ πε ε ε ^B
 τει ει ει αν ^Δ ₆ πα θειν θε ε ε λων και
 σωσαι η _M μα _M ας _M ως _M φι _M ι _M λα _M α _M αν θρω ω
 ω ω ^Δ ₆ _Π _σ _χ
^Δ ₆ **Δ**ο **ζ**α Πα **τ**ρι και **Υ**ι ω και **Α** γι
 ω Πνευ μα **τι** ^Δ _σ **Κ**αι νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^π

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Π
^π **Ο** τι ουκ ε χομεν παρρη σι ι αν ^Δ
 δι α τα πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα ^φ
^Μ ^Π
 συ τον εκ σου γε εν νη θεν τα ^π ^Π δυ σω πη σον Θε
^Μ ^Π
 ο το ο κε Παρ θε νε ^π πολ λα γαρ ι σχυ ει δε
 η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο του ^π
 μη πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η
 παν σε μνος ^π ο τι ε λε η η μων ε στι ^Δ
^ο ^Δ ^Π ^Δ
 και σω ζειν δυ να με νος ^ο ο και πα θειν υ περ
 η μων κατα δε ζα με νος ^π

Ἀντίφωνον Θ΄.
 Ἦχος Γα

^Γ
^χ ^Γ
^η **Ε** στη σαν τα τρι α κον τα αρ γυ ρι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α^χ την τιμην του τε τι μη με ενου^π ο ον
ε τι μη σαν το απο υι ω ων Ισραηλ^π
γρη γο ρει τε και προ σευ^κ χε σθε^χ ι να μη
ει σε λθη τε εις πει ρα σμον^χ το μεν πνευ μα προ
θυ μον^χ η δε σααρ ζασθενης^π δι α του το
γρη γο ρει τε^φ
ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην^χ
και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ζος^π
συ δε Κυ ρι ε α να στη σον με^χ και αν τα
πο δω ω σω αυ τοις^φ
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ω Πνευ μα τι ^κ **Κ**αι νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^π **π**

^π **π** **Ο**ι εζ ε θνων υ μνου μεν σε **Θ**ε ο

το κε α γνη ^κ **κ** ο τι Χριστον τον **Θ**ε ο ον

η μων ε τε εκ ες ^π **π** τον εκ της κα τα ρας τους

αν θρω πους **ο** β' χορός **δ**ι α σου ε λευ

θε ρω ω σα αν τα ^κ **κ** **Κ**άθισμα.

^ρ **ρ** **Η**χος **λ** **π** **δ** **Γ**α

^π **π** **ω** πως Ι ου δας ο πο τε σου ου μα θη

της **δ** την προ δο σι αν ε με λε ε τα α κα τα

α σου **δ** συ νε δει πνη σε δο λι ως ο ε πι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

βουλος και αι α δι ι κος ^M _Δ πο ρευ θεις ει πε
τοις I ε ρε ευ σι ^Δ ₉ τι μοι πα ρε χε τε και πα
ρα δω σω υ μιν ε ε κει ει ει νον ^M _Δ τον τον
νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα
τον ^Δ ₉ Μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ζα σοι οι οι
_{οι} _{ου}

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Δ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου

τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλαῶτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλαῶτος, καὶ λέγει

αὐτοῖς· ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλαῶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζήτηε ὁ Πιλαῶτος ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· ἔὰν τοῦτον

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλαῦτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῦτος· Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα, τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἀντίφωνον Ι΄.

Ἦχος λ̣ Πά

^Π
^{χ̣}
^{π̣} **Ο** α να βαλ λο με νος φως ως ι
μα α τι ι ον ^Δ γυ μνος εις κρι ι σιν ι ι
στα α το ^{π̣} και εν σι α γο νι ρα α πι
^Δ ^α ^α ^{π̣} ^Δ ^{π̣}
ι σμα ε δε ε ζα α α α το ^α υ πο χει
ρω ων ων ε ε πλα α σεν ^{π̣} ο δε πα
ρα α νο ο μο ο ος λα ος ^Δ τω Σταυρω προ
^Π
ση λω σε το ον Κυ υ ρι ον της δο ο ο ο
^Μ ^Κ
ζης ^{π̣} το τε το κα τα πε ε τα σμα ^α του Να
ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ^α ο η λι ι ος
^Μ ^Ν ^Π ^α
ε σκο ο ο τα α α σε ^α μη φερων θε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α σα α σ θ αι Θε ο ο ν υ υ β ρ ι ζ ο ο με ε

ε ε ν ο ν ο ν τ ρ ε ε ε μ ει τα συ υ μ πα α

αν τα Αυ τον προ ο σ κ υ ν η η η σω ω ω

μεν

Ο Μα θ η τ η σ η ρ ν η η σα το ο

Λ η σ τ η σ ε β ο ο η η η σε μ ν η σ θ η τ ι

μου Κυ υ ρ ι ι ε εν τη Β α α σ ι λ η ι ε ι

ει α α α α σου

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α γ ι

ω Π νευ μα τι και ν υ ν και α ει και εις

τους αι ω ν α σ τ ω ν αι ω ν ω ν α μ η ν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Δ ^Μ ^Δ
 Γ ρ η ν ε υ σ ο ο ν τ ο ν κ ο σ μ ο ν ο εκ Παρ
^Μ ^Β
 θ ε ν ο υ κ α τ α δ ε ζ α α α μ ε ν ο ς Κ υ ρ ι ε
^Δ ^Δ
 σ α ρ κ α φ ο ρ ε σ α ι υ υ π ε ρ δ ο υ λ ω ν ι ν α σ υ μ
^Β
 φ ω ω ν ω ς σ ε δ ο ξ ο λ ο γ ο υ ο υ μ ε ν Φ ι λ α ν θ ρ ω ω
 π ε ε

Ἄντίφωνον ΙΑ΄.

Ἦχος λ̣ Πα

^Π
 Ἄ ν τ ι α γ α θ ω ν ω ν ε ποι η σ α ς Χ ρ ι
^π
 σ τ ε τ ω ω γ ε ε ν ει τ ω ν Ε β ρ α ι α ι α ι ω ν
^Δ ^ο ^Μ
 σ τ α υ ρ ω θ η ν α ι σ ε κ α τ ε δι κ α α σ α ν ο ξ ο ς
^Κ ^Δ ^ο ^Γ
 κ αι χ ο λ η η η η ν σ ε πο τι ι ι ι σα α αν
^Π
 τ ε ς Ἄ λ λ α δ ο ς α υ τ ο ι ς Κ υ ρ ι ε κ α τ α τ α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ερ γα αυ των ^Δ ο του ου ου νη η καν

την σην συγκατα ^Μ α ^Π α βα α α σιν ^π

^π **Ε** πι τη προ δο σι α ου κ η ρ κε

ε σθη η σα α αν Χρι στε τα α γε ε νη των

Ε βραι αι αι αι ων ^π αλλ ε κινουν τας κε

φα λας αυ των ^Δ **Δ** ι μ κ η ρ ι σ μ ο ν και χ λ ε ε υ η

ην προ σα α γο ο ο ο ν τες ^π α λ λ α δ ο ς αυ

τοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ρ γα αυ των ^Δ ο τι

κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η η

σαν ^π

^π ^Κ **Ο** υ τε γη η ω ω ως ε ε σει σθη ^Δ ο υ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

τε πετραιως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι

αι ους ε ε πει ει σαν ου τε του Να ου ου το

ο κα τα πε ε τα α α σμα ου τε των νε

κρων η η α να α στα α α σις αλ λα

δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των

ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η

η σαν

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Θε ον εκ σου σαρ κω θεν τα ε γνω μεν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α μην^γ Λα ο οςμου τι εποιη η σα α α σοι
 και τι ιμοιαν τα πε ε δωω ω ω κας^γ
 αν τι του μα αν να χο λην αν τι του ου υ
 υ υ δα τος ο ο ο ο ζος^γ αν τι του α
 γα α πα αν με Σταυ ρω ω με προ ση λω ω
 σα α α τε^γ ουκ ε τιστεε γω λοι πον^Δ
 κα λε σω μου τα α ε ε θνη^γ κα κει ει να α
 με ε δο ο ζα α α σου ου ου σι^Δ συν
 τω Πατρι και τω Πνε ε ευ μα α α α τι^γ
 κα γω αυ τοις δω ω ρη σο ο μαι ζω η η ην
 την αι ω ω νι ι ι ον^γ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^N
^γ **Κ**η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α
^Π
^β ^λ σμα ^λ εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα
^N ^Δ
^γ ρα νο ο ο ο μων **Κ** και τας ι δι ασ α α
^N
^Δ κτι ι ι να ασ **Κ** ο η λι ο ος κρυ υπτει Δε σπο
^Π ^N
^γ ο την ο ρων σταυρου ου με ε ε ε νον **Κ**
^N
^γ **Θ**ι νο μο θεται του ου Ισ ρα ηλ **Κ** Ι
^β ^λ
^Π ^N ου δαι οικαι Φα ρι ι σαι αι οι ο χο ρος των
^γ
^Π Α πο στο ο ο λων βο α α προ ος υ μας **Κ**
^β ^λ
^N ι δε Να ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε **Κ**
^Π ^N
^γ ι δε α μνος ον υ μεις ε σταυρω ω σα α
^γ ^γ
α α τε **Κ** τα φωω πα ρε δω κα τε ε **Κ**

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΕΥΗΣ.

αλλ ε ζου σι α α ε ε αυ του α α νε ε

ε στη ρη μη πλα να ασθε Ι ι ι ου δαι

αι αι οι οι ρη αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα

λα ασση η σω ωσας και αι αι αι ε εν ε

ρη μω θρε ε ε ψας ρη αυ τος ε ε στιν η

ζω η η η και το φως και η ει ει ρη η

η νη του κο ο ο σμου ρη

ρη Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων α μην ρη

ρη Χαι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ως της δοξης ^Δαην ο Υψιστοςμο ο ο νος

δι ω δευ σε ^ναι και πα α λιν ε σφρα γι

σμε νην κα τε λι πεν ^νο α' χορός εις σω τη

ρι αν των ψυ χω ω νη η μων ^ναι

Κάθισμα.

Ἦχος λ' α' Νη Γα

^Γαι ^Μο τε πα ρε στη στω Κα ι α α φα α

ο Θε ε ος ^Γαι και πα ρε δο θη στω Πι λα α

τω ω ο Κρι της ^Δαι ου ρα νι αι Δυ να μεις

εκ του φο βου ε σα α λευ θη η σαν ^Μαι το τε

δε και υ ψω θη σε πι του ζυ λου εν με σω

δυ ο λη στων ^Δαι και ε λο γι σθη σμε τα +

ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγγαστο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.» Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις· Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλαῦτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν, εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον

ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἤδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον, παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλαῶτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὔρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος πλ. β'.

ᾠχος λ' Πά

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

το αἰθροισμα τωων Ἰιιουου
δαιων τω Πιλατω η τησαντοσταυρω
θη η ναιαισε Κυ υ ρι ι ι ε αι τι
αν γαρ εν σοι οι μη η η ευρο ο οντες
τον υ πευθυνον Βα ραβ βαν η η λευ θε
ε ρω ω σαν και σε τον Δι και ον κα τε
δι ι κασαν μι αι φο νι ας εγκλημα κλη η
ρω σα α με ε ε ε νοι αλ λα δος αυ τοις
Κυ ρι ε το αν τα πο ο δο ο μα α α
αυ των ο τικε να κα τα σου ε ε με λε ε
ε τη η η σαν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Κ
Π
Δ
Ον παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε
Π
Δ
μει και πασα γλωσ σα υ μνει Χριστον Θε
Π
ο
ου δυ να α μι ι ι ν και αι Θε ου ου σο
Π
φι ι ι ι αν οι Ι ε ρεις ερ ρα α πι
Δ
ι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο λην
ο
και παν τα πα θειν κα α τε δε ε ζα α
Π
α α το σωσαι θε λων η μας εκ των α
ο
νο μι ων η η μων τω ι δι ω αι μα τι
Π Μ Π
ω ως φι λα α αν θρω ω ω πος
χ
Δ
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
Μ
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^B
 —————
 τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^{6.}
^Δ ^M
^{6.} Θε ο το κε η τε κου σα δι α Λο
^B ^M
 γου υ υπε ρ λο γον τον Κτι ι ι στην τον ι δι
^Δ ^B
^{6.} ον αυ τον δυ σω ω πει σω σαι τας ψυ χας η
^M
 η μων ^{6.}

Ἄντίφωνον ΙΔ΄. Ἦχος πλ. δ΄.
 Ἦχος λ̣α̣ δ̣ι̣ Νη

^Γ ^M ^N
^γ ^γ
 Ἄ Κυ ρι ι ε Ἄ ο τον Λη στην συ νο
^Π ^N ^Δ
 δοι πο ο ρον λα βων Ἄ τον εν αι μα τι χει ει
^Π ^N ^γ
 ει ρας μο λυ υ να α α αν τα Ἄ και η
^M ^Δ
 μας συν αυ τω κα α τα α ρι ι ι θμη η
^Π ^N
 η σον Ἄ ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

θρω ω ω προς
 Μι κραν φω ω νην α φη κεν ο Λησ της
 εν τω Στα αυ ρω με γα λην πι ι στιν ε ε
 ευ ρε ε μι α α ρο πη ε σω ω
 θη και πρω τος Πα ρα δει σου πυ λας α νοι
 ζας ει ει ση ηλ θεν ο αυ του την με ε τα
 νοι οι αν προ οσ δε ε ζα α α με ε ε ε
 νο ος Κυ υ υ ρι ε δο ο ζα α α σοι
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α μην

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἄ^ν και ρε η δι Αγ γε λου την χα ραν του κο
σμου δε ζα με νη ^Δ και ρε η τε κου σα τον
Ποι η τη η ην σου και Κυ ριον ^ν και αι ρε
η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη η τη ρ Χρι
στου του Θε ου ου ου ου ^ν

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Θεοτοκίου τούτου γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ κανδηλανάπτου θυμιῶντος, αἶρει τὸν Ἐσταυρωμένον, ψάλλων κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἐυαγγελίου τὸ ἐπόμενον Ἀντίφωνον «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου...» Ἐξέρχονται τῆς βορείας πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, περιφέρουσι τοῦτον καθ' ὅλον τὸν Ναόν ἐσωτερικῶς καὶ καταλήγουσιν εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ.

Ἐκεῖ ἐπὶ βάρου τοποθετεῖται ὁ Σταυρὸς καὶ ὁ Ἐσταυρωμένος καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιῶν τρεῖς μετανόιας ἀσπάζεται τοῦτον καὶ μετὰ, κατὰ σειράν, ὅλοι οἱ Χριστιανοί. Τὸ Τροπάριον «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου...» ψάλλεται ἀκολουθῶς ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἀντίφωνον ΙΕ'. Ἦχος πλ. β'.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Π
Χ
π
η με ρον κρε μα α ται αι αι ε ε

ε πι ι ζυ υ λου ο εν υ υ δα α σι ι

την γη ην κρε μα α α σας

π
τε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι

τι ι ι ι θε ε ε ε ται ο των Αγ γε ε

λων Βα σι ι ι λευς

π
ψευ δη πορ φυ υ υ υ ραν πε ρι βα

αλ λε ε ται ο πε ρι βα λλων τον ου ρα

νο ο ον ε εν νε ε ε φε ε ε ε ε λαι

αις

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Π
^π Ρ α α π ι ι ι σ μ α ^π κ α τ ε δ ε ζ α α α τ ο

^π ο ε ν Ι ο ρ δ α α α α ν η ε λ ε υ θ ε

ρ ω ω σ α σ τ ο ν Α α α δ α μ ^π

^π Η λ ο ι ο ι ο ι σ π ρ ο ο ο σ η η λ ω ω ω θ η ^Δ

^Μ ο Ν υ μ φ ι ι ι ι ο ο σ τ η σ Ε κ κ λ η σ ι ι ι ι

α σ ^π

^π Λ ο γ χ η η η ε ε ε κ ε ν τ η η η θ η ^Δ

^Π ο Υ ι ο ο ο ο σ τ η η σ Π α ρ θ ε ε ε ε

ν ο υ ^π

^π Π ρ ο σ κ υ ν ο υ μ ε ε ε ν σ ο υ τ α Π α α α α α

θ η Χ ρ ι ι ι σ τ ε ^π

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Π
^π Προ σκυ νου με ε εν σου τα Πα α α α
θ η η Χρι ι ι στε ^π
^Π
^π Προ σκυ νου ου ου με ε εν σου τα
Πα α α θ η Χρι ι ι στε ^π δει ει ει ει
ζον η η μιν ^Δ και την εν δο ζο ον σου ου
Ανα α α στα α α σιν ^π
^Π
^π Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω
ω ω μεν ^Δ και γαρ το Πα ασχα η μων ^Δ υ περ
η μων ε τυ υ θ η η Χρι στο ο ος ο ο
Θε ε ος ^π αλλ εκ κα θαρ ω μεν ^π ε αυ
τους α πο παντος μο λυ σμου ^Δ και ει λι κρι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

νωσ δε η θω ω ω με εν αυτω Α να
στα Κυ υ ρι ι ε σωσον η μας ω ως φι λα
α αν θρω ω ω πος
Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε
ζω η και α α να στα α σις υ υ υ πα αρ
χει τω ω λα ω ω ω σου και επ αυ
τω ω πε ε ε ποι οι θο ο ο τες σε τον
σταυ ρω θε εν τα Θε ο ον η η η
μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε ε λε ε η
σον η η η μας
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ω Πνευματι ^Δκαι νυν και αι και εις

τους αιωνων αιωνων αμην ⁶

⁶ ^B **Ο** ρωσα σε κρεμαμενον Χριστε η

σε κυησασα ⁶ ^Δ ^B α νε βο ο α τι το ξε

νον ο ορω μυστηριον Υι εμου ⁶ ^B πως

επι ζυυλου θνησκεις ^Δ ^B σαρκιπηγνυ με

νος ζωης χορηγε ε ⁶

Κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Ἦχος Δ΄

^Γ ^Δ ^M **Ε** ζηγορασας ημας εκ της

καταρας του νομου τω τιμιω σου Αιμα ^B

τι ⁶ ^M τω Σταυρω προσηλωθεις και τη λογ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

χη κεν τη θεις ^Δ την α θα να σι αν ε
^M ^B
πη γα σας αν θρω ποις ^Δ Σω τηρ η μων δο ζα
^M
σοι οι οι ^Δ

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΣΤ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ Πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ

ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφή, ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη». Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες·

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὅμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάγνωσις Ἐγκυκλίου.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Στίχους η΄ ᾠχος δ΄ ἐκ τοῦ βου.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

ᾠχος γ΄τος

^{Γ^M}
χ̄
⁶
λ̄ **Ε**ν τη Βασιλεια σου μνησθητι
^B
ημων Κυριε ⁶
λ̄ οταν ελθης εν τη Βα
^M ^B
σι λεια σου ⁶
λ̄ Μακαριοι οι πτωχοι
^{Γ^M} ^B
τω πνευματι ⁶
λ̄ οτι αυτων εστιν η Βα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

σι λει α τωνουρανων ⁶λ

^χ₆λ ⁶λ Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ⁶λ ο τι

αυ τοι πα ρα κλη θη σον ται ⁶λ

^χ₆λ ⁶λ Μα κα ρι οι οι πρα εις ⁶λ ο τι αυ

τοι κλη ρο νο μη σου σι την γην ⁶λ

⁶λ Δι α ζυ λου ο Α δαμ ⁶λ Πα ρα δει σου

^B γε γο νεν α ποι κος ⁶λ ^M δι α ζυ λου δε Σταυ

^B ρου ο Λη στης Πα ρα δει σον ω κη σεν ⁶λ ο

^B με εν γαρ γευ σα με νος ⁶λ ^M εν το λην η θε

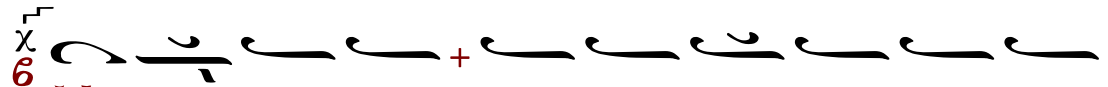
^B ε τη σε του ποι η σαν τος ⁶λ ο δε ε συ σταυ

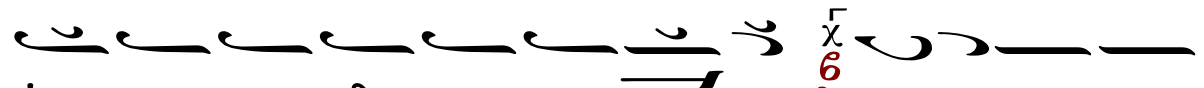
^B ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

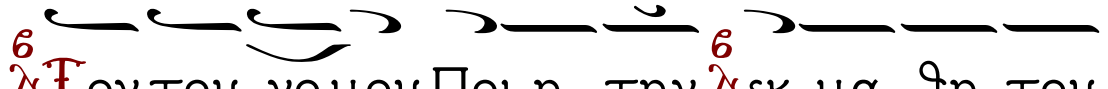

πτο με νον ⁶λ Μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν

τη Βασι λει ασου ⁶λ

⁶λ **Μ**α κα ρι οι οι πει νων τεσ και δι

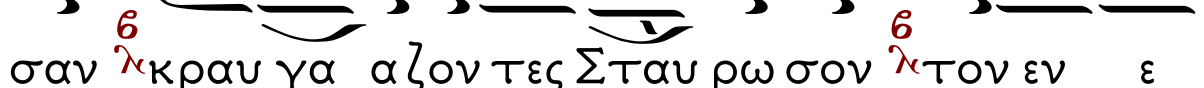

ψων τεσ την δι και ο συ νην ⁶λ ο τι αυ τοι

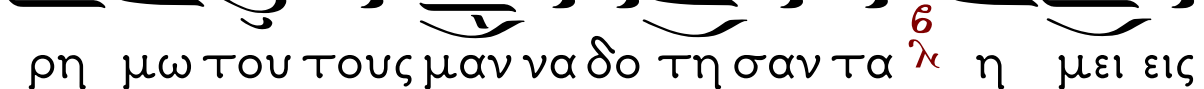

οι χορ τα σθη σον ται ⁶λ

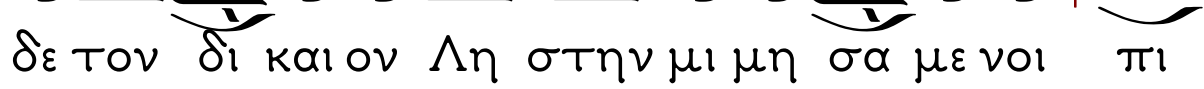

⁶λ **Τ**ον του νομου Ποι η την ⁶λ εκ μα θη του

+ ω νη ησαν το α νομοι ⁶λ και ως πα ρα νο

μον αυ τον τω Πι λα του βη μα τι ε στη

σαν ⁶λ κραυ γα α ζον τεσ Σταυ ρω σον ⁶λ τον εν ε

ρη μω του τους μαν να δο τη σαν τα ⁶λ η μει εις

δε τον δι και ον Λη στην μι μη σα με νοι πι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

στει κραζομεν ⁶λκ Μνηησθητικαι ημων Σωτηρ
M B

εντη Βασι λει α σου ⁶λκ

⁶λκ ⁶λκ Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ⁶λκ
B

ο τι αυ τοι ε λε η θη σον ται ⁶λκ

⁶λκ ⁶λκ Των θε ο κτων ο ε σμος ⁶λκ Ι ου δαι
B M

ων ε θνος το α νο μον ⁶λκ προς Πι λα τον εμ
B

μα νως α να κρα ζων ε ε λε γε σταυ ρω
M B

σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον ⁶λκ Βαρ ρα βαν
M

δε μα α λλον ου τοι η τη σαν το ⁶λκ η μει εις
B

δε φ θε γ γο με θα ⁶λκ Λη στου του ευ γνω ω μο
⁶λκ

νος την φω νην προς αυ τον ⁶λκ Μνη η σθη τι και
⁶λκ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

η μων Σωτηρ εν τη Βασι λει ασου ⁶λ
^χ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ
δι α ⁶λ ⁶λ ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον
ται ⁶λ
⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
Η ζω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ
Ε δεμ πη γη α να βλυ ζουσα ⁶λ την Εκ κλη
σι αν σου Χρι στε ⁶λ ως λο γι κον πο τι ζει
Πα ρα δει σον ⁶λ εν τε ευ θεν με ρι ζου σα ⁶λ ως
εις αρ χας εις τε εσσα ρα Ευ αγ γε λι α ⁶λ
τον κο ο σμον αρ δευ ου σα ⁶λ την κτι σιν ευ
φραιι νου σα και τα ε θνη πισ τως ⁶λ δι δα α

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ε και βο ω μεν σοι ⁶λ Μνη η σθη τι και η μων
Σωτηρ εν τη Βασι λει ασου ⁶λ
Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθη ο
τι ο μισθος υμων πο λυς εν τοις ου ρανοις ⁶λ
Ο υ ψω θεις εν τω Σταυρω και του θα
να του λυ σας την δυ να μιν ⁶λ και ε ζα λει
ψας ως Θε ος το καθ η μων χει ρο γρα φον
Κυ ρι ε ⁶λ Λη στου ου την με τα νοι αν ⁶λ και
η μιν πα ρα α σχου μο νε Φι λαν θρω πε ⁶λ
τοις πι ι στει λα τρευ ου σι ⁶λ Χρι στε ο Θε
ο ος ημων και βο ω σοι ⁶λ Μνη η σθη τι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

και η ^M μωων εν τη ^B Βασι λει α σου ^{6λ}
^{6λ} Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι ^M ^{6λ}
^{6λ} Τον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα
^B παν τες το ^M Α γι ον ^{6λ} ο μο φρο νως οι πι
^B ^M ^B ^{6λ}
στοι δο ζο λο γειν α ζι ως ευ ζω με θα ^{6λ}
^M ^B
Μο να α δα Θε ο τη τος ^{6λ} εν τρι σιν ^M υ
πα ρχου σαν υ πο στα σε σιν ^{6λ} α συ υ γχυ
^B
τον με νου σαν ^{6λ} α πλην α δι αι αι ρε τον
και α προ σι τον ^{6λ} δι ης εκ λυ τρου με θα
του πυ ρο σ της κο λα σε ως ^{6λ}

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

χ^{6λ} ^M και νυν και α ει ^{6λ} και εις τους αι
ω ^M ναστων αι ω νων α μην ^{6λ}
^{6λ} ^B Την Μη ^M τε ρα σου Χρι ^{6λ} στε ^{6λ} την εν ^M σαρ
κι ^B α σπο ρως τε ^{6λ} κου σαν σε ^{6λ} και Παρ ^B θε νον
α ^M λη ^{6λ} θως ^{6λ} και με ^B τα το κον μει ^M να σαν α
φθο ^{6λ} ρον ^{6λ} αυ ^{6λ} τη ην σοι προ ^B σα γο μεν ^{6λ} εις ^M πρε
σβει ^B αν ^M δε εσπο ^B τα πο ^{6λ} λυ ε λε ε ^{6λ} πται σμα
α ^B των συ γ ^M χω ρη ^B σιν ^{6λ} δω ^M ρη ^B σα σθαι ^M πα αν το
τε ^M τοις ^B κραυ ^{6λ} γα ζου ^{6λ} σι ^{6λ} Μνη η σθη ^M τικαι η ^B μων
Σω ^M τη ρεν ^B τη Βα ^{6λ} σι λει ^{6λ} α σου ^{6λ}

Προκείμενον. ᾠχος δ΄.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Γ ^Μ ^Β
⁶ ^λ Δι ε με ρι ι ι σαντο τα ι μα τι
^Μ ^Β
α μου ε αυ τοις ⁶ ^λ και ε πι τον ι μα τι
^Μ (Δίς)
σμοονμου ε βα λον κλη ρον ⁶ ^λ

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα
τί ἐγκατέλιπές με.

^Μ ^Β
⁶ ^λ Δι ε με ρι ι ι σαντο τα ι μα τι
^Μ ^Β
α μου ε αυ τοις ⁶ ^λ και ε πι τον ι μα τι
σμοονμου ^λ ε βα λον κλη η ρο ο ο ο ο ο ν ⁶ ^λ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστὶ λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον»· καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων

καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ρυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἑκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλί, λαμὰ σαβαχθανί, τοῦτ' ἐστὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιας σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξεληθόντες ἐκ

τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἐκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὁτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Η'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ, γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ

ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπράξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χειράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐγκυκλίου Ἀνάγνωσις.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὡδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ π — Δι

^χ_Δ ^M Προς σε ορθρι ι ζω τον δι ευσπλαγχνι

_B αν σε αυ τον τω πεσον τι κε νωσαν τα α α

τρεπτως ₆ και μεχρι παθων α παθωσυ πο

κυψαν τα Λογε Θεου ^M _B την ειρη η η νην

πα ρα σχουμοι Φι λανθρωω πε ε ₆ Δις

^χ_Δ ^M Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι _Δ

_B _Δ Ρυ φθεντες πο ο δας και προ κα θαρθεν

τες ₆ μυστηρι ου με θε ε ζει _Δ του θει

ου νυν Χρι στε σου οι υ υπη ρεται ^M ₆ εκ Σι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ων ε λαι ω νος με γα προς ο ρος συ υ να νηλ
 θον υ μνουν τες σε Φι λαν θρωω πε ε
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρω ει σθε
 νυν γαρ η γ γι κεν ω ρα λη φθη ναι με ε κταν
 θη ναι χερ σι ιν α νο μων παν τες δε σκορ πι
 σθη σε σθε ε με ε λι πον τες ους συ να
 α α ζω κη ρυ ζαι με Φι λαν θρωω πο
 ον

Καταβασία.
 Προς σε ορ θρι ι ζω τον δι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ευ σπλαγχνιαν σε αυ τον τω πεσον τι κε
νωσαν τα α ατρεπτως και μεχρι παθων
α παθως υποκυψαν τα Λογε Θεου την ει
ρη η η νην πα ρα σχου μοι Φι λαν θρω πε
ε ε

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὁ χορός: **Κ**οὶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεΐδε Μαρία, ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα· Ποῦ πορεύη Τέκνον; τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος, πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; κάκει νὺν σπεύδεις, ἴν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοὶ Τέκνον, ἢ μείνω σοὶ μᾶλλον, δὸς μοὶ λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνήν τηρήσας με· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Συναξάριον ἐκ τοῦ Μηναίου

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχοι.

Ἐπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν Σταυρῷ πάλαι,

Ἐπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Στίχοι.

Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,

Ἦ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πλήκται λίθοι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημειοφόρου (θαυματουργοῦ), Ἐπισκόπου Ἄργους.

Οἱ ἅγιοι εἴκοσιν ἑπτὰ μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Ἑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευή, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ὡ νεκρὸν γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Ἔτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα Ληστὴν.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,
Βαλῶν ὁ Ληστής κλείδα τό, Μνήσθητί μου.

Τῆ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὦδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος λ π̣ — Δι

^χ_Δ ^M ^M
Cτηληνκα κι ι ας αν τι θε ου Παιδες

^B ^M
θει ει ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν ^{6.} κα

τα Χρι στου δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον

 ^B ^M
συ νε δρι ον βου λευ ε ται κε να ^{6.} κτει ναι με λε

 ^B ^M
τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ^{6.} ον πα α

 ^Δ ^M
σα κτι σις ^Δ ευ λο γει δο ζα ζου σα εις του ους αι

 ^{6.} ^Δ ^Δ
ω νας ^{6.} Δίς

 ^M
^{6.} Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

 ^Δ
σοι ^Δ

 ^M ^B
^Δ Ἄ πο βλε φα α ρων Μα θη ται νυν υ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

πνον ε ε ε φης Χριστε τι ναζατε εν προ

σευ χη δε γρηγο ρει τε πει ρα σμωμη πως ο

λη σθε και μα λι ι στα Σι μων τω κρα ται

ω ω γαρ μει ζων πει ρα γνω θι με Πε ε ε

τρε ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ζα ζου σα

εις του ους αι ω νας

δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

σοι Βε βη λον ε ποσ τω ων χει λε ων ου πο

τε προ η η η σομαι Δε σπο τα συν σοι θα

νουμαι ω ως ευ γνω μων καν οι παν τες αρ νη

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

σωνται ε βο η η σε Πετρος σαρξου δε
αι αι μα ο Πατηρ σου α πε κα λυ ψε μοι σε
ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ζα ζου σα
εις του ους αι ω νας
ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και
Α γιον Πνευμα τον Κυ ρι ον
Βα θος σο φι ας θε ι κης και γνω
σε ως ου παν ε ζη ρευ νη σας α βυσ σον δε
μου των κρι μα των ου κα τε λα βεσ αν θρω πε
ο Κυ ρι ι ος ε φη σαρξ ουν υ παρ χων μη
και χω αρ νη ση τρι ι τον γαρ με ον πα α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

σα κτισεις λογειδο ξαλουσα εις τους αι

ωνας

και νυν και αι και εις τους αι ωνας

των αιωνων αμην

Απαγορευεις Σιμων Πετρε

περπεισητα ααχοςως ειρηται και σοι

παιδι σκη οι οια θατ τον προσελθου ου

σαπτο ησεισε ο Κυριος εφη

πικρωσδακρυ υσας εζεις ομως ευιι

λα τον μεον πασα κτισεις ευ λογειδο

ξαλουσα εις τους αι ωνας

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἄι νου μεν εὐ λο γου μεν και προ σκυ
 νου μεν τον Κυ ρι ον
 Ἐ τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου Παι δες
 θε ει ει οι πα ρε δει γμα τι σαν
 Χρι στου δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον συ νε
 δρι ον βου λευ ε ται κε να
 τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη
 κτι σις
 ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...
 Καὶ ὁ ἀΐ χορὸς ἄρχεται τῆς Θ' Ὡδῆς.

Ὁχος λ π
 Ἦ την τι μι ω τε ραν των

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι
τωσ των Σε ρα φιμ ^M την α δι α φθο ρως Θε
ον Λο γο ον τε κου σαν ^B την ο ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ νο ο με εν ^M ^{6.} Δίς
^{6.} Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα
σοι ^Δ
^M ^Δ Ο λε θρι ος σπει ρα θε ο στυ γων ^Δ
πο νη ρευ ο με νων θε ο κτο νων συ να γω
γη ^B ε πε στη η Χρι στε σοι ^M και ως α δι ι
κον ειλ κε ^{6.} τον Κτι ι στην των α παν των ον
με γα λυ νο ο με εν ^M ^{6.}

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^M
6. Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα

σοι ^Δ

^Δ Νομον α γνο ου ουντες οι α σε βεις

^Δ φωνας Προφητων τε μελετων τεσ δι ακενης

6. ως προβατον ειλκον σε τον παντωνων Δεσπο

την ^Δ α δικως σφαγια ασαι ον με

γα αλυυ νοο με εν ^{6.}
^M

^Δ Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι ^Δ
^M

^Δ τοις εθνεσιν εκδοτον την ζωην ^Δ

^Δ ^M ^Δ ^M
συν τοις Γραμματευσιν αναρεισθαι οι Ι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ε ρεις πα ρε σχο ον πλη γεν τες ^Δ αυ το φθo νω

ω κα κι α ⁶ τον φυ σει Ζω ο δο την ον με

γα λυ νο ο με εν ⁶

^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Δ

^Δ **Θ** κυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ^Δ ε

κρο τη σαν ⁺ Α να ζσι α γο να συν ρα πι σμω ⁶

η ρω τω ων σε σου δε ψευ δη κα τε ε μαρ τυ

ρουν ⁶ και πα αν τα υ πο μει νας α παν τας ε

σω ω σα ας ⁶

Καταβασία. ^Γ ^Δ ^Μ **Τ** ην τι μι ω τε ραν των Χε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ ^Μ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γο ον τε κου σαν ^Μ την ο ον τως Θε ο το
κον σε με γα λυ νο με ^Β ε εν ^Δ

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: σοὶ, Κύριε.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ΄.

 Ἦχον Ληστην αὐθιμερο ὁ ὀνονδίου του Πα

 ρα δει σου η ζι ὦ σας Κυ υ ρι

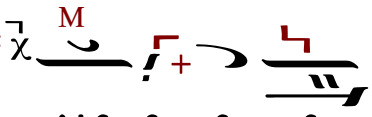

 ε δ κα με τω ζυ υ λω του ου Στα αυ

 ρου φωτισο ο ον και σω ω σον με

 τρίς

Κατάληξις: *

 με ε ε ε

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Θ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἔωρακὸς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα Γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Εἰς τοὺς Ἀἴνους.

ᾠχος ἦ Γα

Ἰ
ἦ ^ΝΠασα πνο η αι νε σα ατω τοον Κυ ρι
Ἰ ^ΝἸ ον ^Γαι νει ει τε τον Κυ ρι ον εκ των
Ἰ ^Που ρα νων ^χαι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι
Ἰ ^Γστοις ^πσοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω ^φ
Ἰ ^Γἦ [♀]αι νει τε αυ τοον πα αν τεσ οι Α γ γε
Ἰ ^χλοι αυ του ^ῆαι νει ει τε αυ τον πασαι αι Δυ να
Ἰ ^Γμεις αυ του ^πσοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε
Ἰ ^Γω ^ἦ
Ἰ ^Γἦ ^Γαι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
Ἰ ^χστει αις αυ του ^ῆαι νει τε αυ τον ^χ
Ἰ ^χκα τα το

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Πληθος της μεγαλωωσυνης αυτου ^Π _π ₉
 Δυο και πονηρα εποιησεν ο ^Γ _π ₉ _♀
 πρωτοτοκος υιος μου Ισραηλ ^Π _π ₉ ^Μ ^Γ ₊
 εγκατελιπεπηγηην υδατος ζω ^Κ ^Γ ^Π ₊
 ης ^χ ₉ και ωρυζενε αυτω φρεαρσυντετριμ ^Γ
 μεενον ^Μ _π ₉ ₊ εμεεπιζυυλουεσταυρω _Π
 σε ^χ ₉ τον δε Βαβαβανητησατοκαια _π ₉
 πελυυσεν ^Μ ^Γ _π ₉ εζεστηοουρανοοςεπι _Π
 τουτω ^χ ₉ και οηλιοςτας ακτιιι ^Ν _Γ
 νας απεκρυψε ^Γ _ν σουδε Ισραηλ ουκ ε _Γ
 νετραπης αλλα θανατωμεπααρεδωωκας _Π _π ₉

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α φες αυ τοι οισ Πα τερα γι ε ου γαρ
οι οι δα σι τι ε ποι οι η σαν
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και
κι θα α ρα
Αυ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο
πρω το το κος υι ος μου Ισ ρα η λ
ε γ κα τε λι πε πη γη ην υ δα τος ζω
ης και ω ρυ ζεν ε αυ τω φρε αρ συν τε τρι μ
με ε νον ε με ε πι ζυ υ λου ε σταυ ρω
σε τον δε Βα ρα β βαν η τη σα το και α α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

πε λυ υ σεν ^πε ^με ^γζε στη ο ου ρα νο ος ε πι
 του τω ^χκαι ο η λι ος τας α κτι ι ι
 νας α πε κρυ ψε ^νσυ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε
 νε τρα πης αλ λα θανα τω με πα α ρε δω ω κας
^κα φες ^παυ τοι ο ις ^μΠα τε ρα γι ε ^χου γαρ
 οι οι δα ^νσι τι ε ποι οι η σαν ^γ
^νΑι νει τε αυ τον εν τυ μ πα νω και
 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χο ρδαι αις και ο ργα
 ανω ^π
^πε κα στον με λος της α γι ας σου σα ρ
 κος α τι μι αν δι η μας υ υ πε μει ει νε ^πτας

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

α καν θας η κε φα λη ^χη ο ψις τα
εμ πτυ σμα τα αι σι α γο νες τα ρα α πι
σμα α τα ^πτο στο μα την εν ο ζει κε ρα
σθει σαν χο λην τη γε ευ σει ^πτα ω ω τα τας
δυσ σε βει εις βλα σφη μι ι ας ^χο νω τος
την φρα γ γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον ^π
αι του ο λου σω μα τος ε κτα σεις εν τω
σταυ ρω ^χτα αρ θρα τους η λους και η πλευ
ρα την λο ο γ χην ^πο πα θων υπε ρ η μων
και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ^πο συ γ κα
τα βας η μιν φι λαν θρω πι α ^χκαι α νυ ψω

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

σας η μας ^χ ₉ παν το δυ να με Σωτηρη λε η ^Μ ^Γ

σονη μας ^Γ ^α

^χ ₉ ^Γ ^α **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις ^χ ₉ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α

λα λαγμου ^χ ₉ ^Γ ^α πα σα πνο η αι νε σα α τω

⁺ ^Γ ^α ^π ₉ του ον Κυ υ υ ρι ι ον ⁹

^π ₉ ^Π **Σ**ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η ^Μ ^Γ

κτι σις βλε ε που σα α ε τρε ε με ^π ₉ ^Π τα θε με λι

α της γης δι ε δο νη θη σαν φο ο βω του ου ^Γ

κρα του ους σου ^π ₉ ^Π σου γαρ υ ψω θεν τος ση με

ρον ⁺ ^Γ ^α γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε το ^π ₉ ^Μ του Να

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α
 γη δι χως τα μνη μει α η νε ω χθη
 σαν και νε κροι εκ των τα φων ε ζα α νε στη η
 σαν Ε κα τον ταρ χος ι δων το θαυ μα
 ε φρι ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου
 ε βο ο α θρη νω δου σα μη τρι κως πω ως
 μη θρη νη σω και τα σπλαγ χνα μου
 τυ υ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα κρι
 τον εν ζυ υ λω κρε ε μα με ε νον ο σταυ ρω
 θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε κρων
 Κυ υ ρι ε δο ο ζα α σοι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

^Μ ^Π
 υ υ υ υ νης ε εμ πτυ υ υ σμα α α α
^Π ^Κ ^Δ
 α τῶν βημα τι Πι λα α του ου ου παα
^Δ ^ο
 ρε ε ε στην και Σταυ ρο ο ον υ πε
^Δ ^Π
 ε ε μει ει ει ει να δι α την του ου
^χ
 κο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α
 αν

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ι'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον, καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσή, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι

τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλάνθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οὶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄκκατι ἐπιβλέπων ἐπὶ πάσαν τὴν κτίσιν, σοι ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά σου, ἅγιε ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ εὐλόγησον πάντα ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΙΑ΄.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν. Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

χει ρας α νο ο μων πα ρα δι ι ι δο ο
ο ο ται και ε πι ζυ λου α νυ ψου ται ο
φι λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη
δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α
ζο ο ο ο ντας μα κρο θυ με Κυ υ
ρι ι ε ε δο ο ο ζα α α σοι

Στίχος:

Χ δω καν εις το βρω μα μου
χο λην και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν
με ο ο ο ο ο ζος

Θη με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η
α α με ε εμ πτο ο ος Πα ρθε ε νος

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

εν Σταυρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε

ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω

α σπλα αγ χνα ε τε τρω ω το την καρ δι

ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να ζου ου

σα ο δυ υ νη η ρως εκ βα α α

θους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ζι κα

τα ζαι νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε

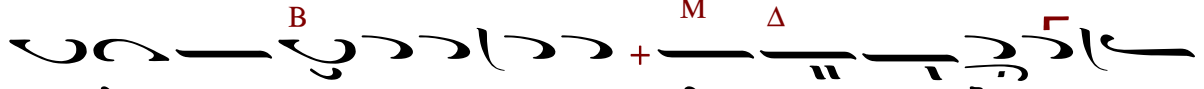

ε ε το δι ο και το στη θο ο ος τυ

πτου ου σα α νε ε κρα γε ε γο ε ε ρω ω ω

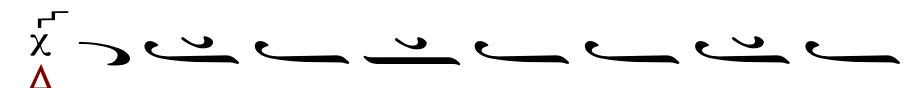

ως οι μοι θει ει ο ο ον Τε ε ε κνο

ον οι οι μοι το φω ω ω ως του ου ου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

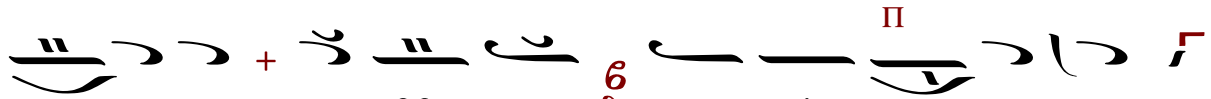

 κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω

 ωων μου ο Αμνος του Θε ου ο ο θεν αι

 στρα τι αι των Α σωω μα α α των τρο μω συ

 νει χο ον το λε ε γου ου ου σαι Α κα

 τα λη πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ζα α α

 α σοι

Στίχος:

 Ο δε Θε ος Βα σι λευς η

 μων προ αι ω νων ειρ γα σα το σω τη ρι

 ανεν με σω της γης

 Ε πι ζυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε

 νον Χρι στε ε ε ε ε σε των παν των

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

 τρι ι ι και Υι ω ^β και Α γι ι ω ω

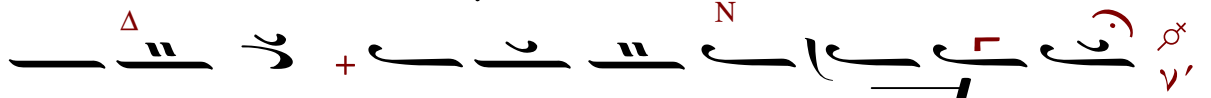
 Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα

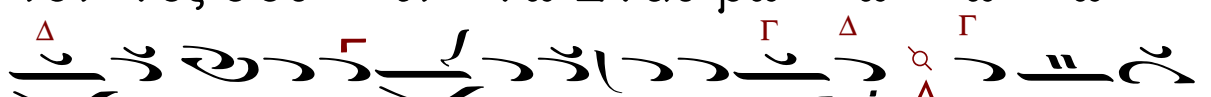
 τι ^γ

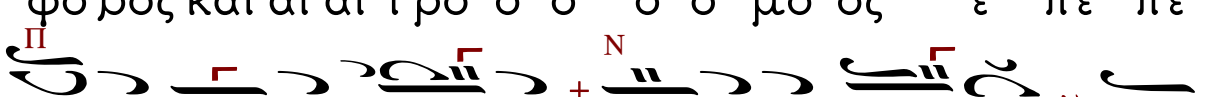
^γ Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^γ α να βαι

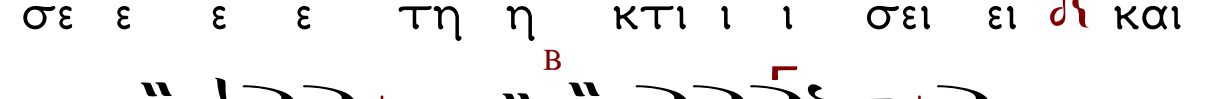
 νον τος σου εν τω Σταυρω ω ω ω ^γ

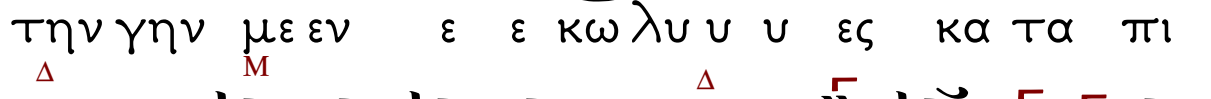
 φοβος και αι αι τρο ο ο ο μο ος ^γ ε πε πε

 σε ε ε ε τη η κτι ι ι σει ει ^γ και

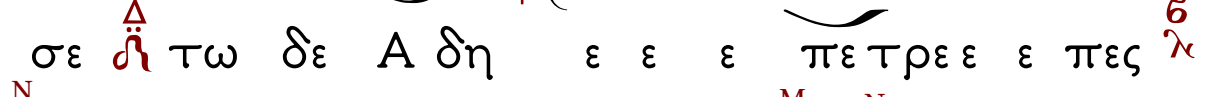
 την γην με εν ε ε κω λυ υ υ ες κα τα πι

 ει ει ν του ο υς στα αυ ρου ου ο υν τα α α ας

 σε ^γ τω δε Α δη ε ε ε πε τρε ε ε πες ^β

 α α να α πε ε μ πειν του ο υς δε ε σμι ι ι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ι ο υς ^γ ει εις α να γεννηη η σιν βρο ο των ^Δ

Κρι τα ζω ων τω ω ν και νε ε εκρων ^Π ^Β ^Δ

ζω η η η η ν ^α η λ θες πα ρα σχειν ^α

και αι ου ου ου θα α α να α το ον ^Δ

Φι λα α αν θρω ω ω πε δο ο ο ζα ^Π ^Ν

α α α σοι ^γ

^Χ ^Ν και νυ υ υν και α ει ει ει ει ει ^α

^Β ⁶ και αι ει εις τους αι ω ω ω ω νας ^α

τω ων αι αι ω ω ω νων α α α α α ^Ν ^Π ^α

α α μην ^γ

^Ν ^γ Η δη η η βα πτε ε ε ται ⁶ ^α κα λα μο ^α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ος α α πο ο φα α α σε ε ε ε ως ^Δ

^N πα α α ρα α κρι τωων α δι ι ι ι κων

^γ και Ι η η σους δι ι ι κα ζε ε ται και

κα τα κρι ι νε ε ται σταυρω ^Δ και αι πα

σχειει η η κτι ι ι ι σις ^Δ εν σταυρω ω κα

θο ρω ω σα το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι

ον ^γ ^Δ αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α τος ^Δ ^Μ δι

ε ε με ε ε πα α α ασχων ^Δ α γα

θε ε ε Κυ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο

ζα α α α σοι οι οι οι οι ^γ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ιρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΙΒ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δ΄

ξη γο ρα σας η μας εκ της κα
 τα ρας του νο μου τω τι μι ω σου Αι μα τι
 τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ χη
 κεν τη θεις την α θα να σι αν ε πη γα
 σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο ζα σοι
 (Τρίς) Τὸ τέλος τοῦ τρίτου* σοι οἱ οἱ

Ἐκτενής.

(Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό: Κύριε ἐλέησον ἐκ γ')

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός

σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλῃ (κώμη) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῶ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Εὐλόγησον

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κώμη) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Τὴν τιμιωτέραν τῶν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΗΣ.

Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον. ΙΕΡΕΥΣ.

Ὁ ἐμπτυσοῦς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοῦς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἁγίου (τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

*Ἡ καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροφάντη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.*